

2. gr.

143

„Blaðsíða“ táknað í gjaldskrá þessari föllósiðu, 33 × 20 cm að stærð, vélritaða í aðrahvora línu á níu-stafa (nine-pitch) ritvél, og byrji lína í sextánda sæti á slíkri vél. 14. nóv.

3. gr.

Lágmarks-grunnjald fyrir dómtúlkun skal vera kr. 25.00 fyrir eina klukkustund eða skemmri tíma. Fyrir hverja klukkustund eða brot úr klukkustund þar fram yfir, skal greiða kr. 12.00. Þetta verðlag skal bætt upp eftir því sem segir í 1. grein.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 32/1914.

Í dómsmálaráðuneytinu, 14. nóvember 1944.

Finnur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

144

um eyðingu refa í Rangárvallasýslu.

21. nóv.

1. gr.

Sýslunefnd hefur á hendi yfirstjórn refaeyðingar í afréttum og heimalöndum sýslunnar, en hreppsnefndin annast eftirlit og framkvæmd þess starfs, hver í sínu umdæmi.

2. gr.

Leita skal grenja á hverju vori í afréttum og heimalöndum þar sem nokkrar líkur benda til að refir hafist við. Skal leit sú gerð oftast en einu sinni sama vorið, ef þurfa þykir. Skipar viðkomandi hreppsnefnd fyrir um leitir þessar, á þeim tíma, er hún telur heppilegastan. Eru búendur hreppsins skyldir að inna þetta starf af höndum eins og um fjallskil væri að ræða. Eigi tveir eða fleiri hreppar leitarsvæði saman, annast þeir í sameiningu um grenjaleitir.

Heimilt er sýslunefnd að veita þeim hreppum undanþágu frá grenjaleitum, er fullvíst þykir að ekkert gren sé til í heima- eða afréttarlöndum hreppsins, eða þar hafi ekki orðið vart refa undanfarin ár.

3. gr.

Hreppsnefnd ræður einn eða fleiri skotmenn til grenjavinnslu á sínu svæði og leggur honum til aðstoðarmann eða menn eftir því, sem þurfa þykir.

Óheimilt er öðrum en þeim, sem til þess eru ráðnir, að reyna að vinna gren og taka yrðlinga úr þeim, nema atvik liggja svo til að ekki hafi náðst í skotmann í tæka tíð.

4. gr.

Finnist gren utan leitar, skal ekki yfirgefa það, ef kostur er. En finni það einn maður, er honum skylt að forðast öli afskipti af því, en flýta för sinni til bæja og tilkynna skotmanni eða hreppsnefnd, sem sér um að farið verði á grenið þegar í stað.

5. gr.

Eitra skal fyrir refi að hausti og vetri, er þurfa þykir, bæði í heimalöndum og í afrétti þar, sem þeirra er helzt von.

144 Séu fuglar eitradir, skal annar vængur þeirra stýfður um miðju, til auðkennis.
 21. nóv. En hirða ber að vori þær leifar, er eftir kunna að vera og grafa þær eða urða þær niður svo rækilega, að hundar eða aðrar skepnur nái ekki til þeirra.

Starf það, sem um getur í þessari grein, sé eingöngu falið hinum gætnustu og trúverðugustu mönnum. Sé eitrad í heimalandi eða nærri byggð, skal þeim, er næstir búá, vera vel kunnugt um eitrunarstaðina.

Grenjaskyttur skulu hafa með sér eitur og eitra fyrir yrðlinga, ef þeir nást ekki.

6. gr.

Gæzlumenn grenja, skotmenn og þeir, er grenja leita, skulu fá kaup eftir því, sem um semur í hvert sinn. Auk dagpeninga fær skotmaður verðlaun, er greiðast úr sýslusjóði, 4 kr. fyrir fyrra dýrið, er við greni vinnst, en 12 kr. fyrir hið síðara, og 1 kr. fyrir hvern yrðling.

Fyrir hlaupadýr greiðist 15 kr. Skotmaður skal færa sönnur á, að hann hafi unnið til verðlaunanna. Vinnist gren af öðrum en skotmanni (sjá 3. gr.), ber að greiða honum sómasamlega fyrir það.

7. gr.

Eigi má ráða til grenjavinnslu aðra menn en þá, er vel kunna með skotvopn að fara, svo og önnur áhöld, sem við grenjavinnslu eru notuð. Skotmaður leggur sér til byssu, skotfæri og yrðlingasöx. Hreppsnefnd útvegur eitur og greiðist eitrið úr sýslusjóði.

Ekki má skotmaður yfirgefa gren fyrr en eftir þrjá sólarhringa, nema alunnið sé. Verði þeir, er til grenjavinnslu eru ráðnir, uppvísir að vanrækslu í því starfi, skulu þeir verða af kaupi sínu fyrir að liggja við það gren.

8. gr.

Öll dýr og yrðlingar, sem veidd eru samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, eru eign þess sveitarfélags, eða þeirra sveitarfélaga, sem veiðina kosta, nema öðruvísi sé um samið.

9. gr.

Hreppsnefnd skal semja og halda skrá yfir öll þekkt gren í afrétti og heimalöndum og gera lýsingu á þeim.

Hvert gren skal merkja svo auðfunduð sé. Fjallkongur brýni fyrir leitar-
 mönnum að taka eftir nýjum grenjum og setja merki við ef finnast.

10. gr.

Kostnaður við refaveiðar greiðist úr fjallskila- eða sveitarsjóði hlutaðeigandi sveitar eða sveita, nema öðruvísi sé um mælt í reglugerð þessari (sjá 6. og 7. gr.). En fari kostnaður einhvers sveitarfélags fram úr 6 kr. á hvern búanda í hreppnum, greiði sýslusjóður ½ af því, sem fram yfir er.

11. gr.

Hafi sýslunefnd ástæður til að ætla að linlega sé unnið að eyðingu refa í einhverju sveitarfélagi, getur hún skipað sérstakan mann til þess að hafa eftirlit með refaeyðingarstarfinu í þeim hreppi. Skal hlutaðeigandi hreppsnefnd skylt að aðstoða hann og hlýða ráðum hans. Séu mikil brögð að tófugangi þrátt fyrir eyðingarstarf hinna einstöku sveitarfélaga, er rétt að sýslunefnd skipi sérstakan mann til þess að líta eftir og samræma refaeyðingarstörfin í upphreppum sýslunnar, þóknun til hans greiðist úr sýslusjóði.

12. gr.

144

Skýrslur um refaveiðar skulu sendar sýslumanni fyrir febrúarlök ár hvert. 21. nóv.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum 20 kr. til 5000 kr., er renna í sýslu-sjóð, og skulu mál út af brotum sæta meðferð almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Rangárvallasýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108 11. ágúst 1933, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi fallin eldri ákvæði í sýslunni um sama efni.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. nóvember 1944.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

*Páll Pálmason.***S A M Þ Y K K T**

fyrir Sparisjóð Hólahrepps í Skagafjarðarsýslu.

145

24. nóv.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Sparisjóður Hólahrepps og skal heimili hans og varnarþing vera Hólahreppur.

2. gr.

Ábyrgðarmenn sjóðsins skulu vera búsettir í Hólahreppi og ábyrgjast þeir einn fyrir alla og allir fyrir einn 3000.00 krónur, til að bæta tjón, er sjóðurinn kann að verða fyrir og varasjóður ekki hrekkur til.

3. gr.

Ábyrgðarmenn sjóðsins skulu ekki vera færri en 12. Skal stjórninni skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að ábyrgðarmenn verði aldrei færri. Ábyrgð getur eigi fallið niður nema fyrir andlát, burtflutning úr hreppnum, missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga, eða ef maður verður öreigi á annan hátt.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Skulu tveir þeirra kjörnir á aðalfundi, úr flokki ábyrgðarmanna, en einn af sýslunefnd Skagafjarðarsýslu á sama tíma og gildir kosning þeirra allra til fjögurra ára. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef þess er óskað. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en hafi þeir setið í stjórninni fjögur ár samfleytt, er þeim ekki skylt að taka kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kys formann úr sínum flokki. Deyi stjórnarnefndarmaður, flytji burt úr hreppnum eða falli ábyrgð hans niður á annan lögmetan hátt, skal sá aðili, er kaus hann, tafarlaust velja annan í hans stað. Ekki má stjórnin reka eigin lánastarfsemi eða aðra atvinnu, er komið geti í bága við hagsmuni sjóðsins.

Stjórn sparisjóðsins ræður starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sjóðsins.

Birta skal í blaði því, sem flytur stjórnarvaldaauglýsingar, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn, og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar, svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.